

[Ole Vig Jensen]

Vi er også tiltalt af forslaget om at mindske afhængigheden af forældreindkomsten. Men vi har også tidligere givet udtryk for, at der er uklarhed omkring en række punkter og det mål, man vil nå, når hele uddannelsesreformen er gennemført, og det er naturligvis en svaghed, når man skal tage stilling på nuværende tidspunkt. Helt aktuelt er den tyngende rentebyrde en af de ting, som har været drøftet meget. Jeg mener egentlig, at næsten alle partier beklager netop den tyngende rentebyrde. Jeg forstod også på ministeren under førstebehandlingen, at man ville være positivt indstillet over for eventuelt at finde en lettelse af denne tyngende rentebyrde, f. eks. ved at gennemføre en rentesikringsordning. Det er foreslået af det radikale venstre, formentlig ikke som en permanent løsning; vi mener, det skulle være en overgangsløsning, som tog toppen af de aktuelle problemer, fordi det på længere sigt må være målet igen at nå frem til en statslåneordning. Det tror det radikale venstre trods alt stadig vil være den bedste løsning. Jeg vil gentage spørgsmålet til ministeren, om hun er indstillet på endnu en gang at overveje en sådan lettelse.

Jeg ser, at de konservative i et ændringsforslag taler om rentelette statslån som en mellemting, og det synes jeg også var en overvejelse værd, det mener vi i hvert fald i det radikale venstre, sådan at der eventuelt blev 3 muligheder: stipendier, rentelette statslån og statsgaranterede banklån.

Der er i forbindelse med renteproblematikken nævnt den forskellige rentesats, som gør sig gældende for disse lån. Hr. Jimmy Stahr udtrykte på socialdemokratiets vegne en forhåbning om, at ministeren ville undersøge, om det var muligt at lave en fælles aftale. Jeg vil forstærke spørgsmålet og sige: er ministeren indstillet på, inden vi når frem til tredje behandling, at foranledige en sådan forhandling med bankerne? Det må vel være en opfordring til ressortministeren om at tage fat på spørgsmålet og gennem Nationalbanken sikre en frivillig aftale om i hvert fald et loft over rentesatsen, når det gælder uddannelseslån. Det skal siges endnu en gang, at de lån, bankerne giver til uddannelsesstøtte, jo er de mest sikre lån, som gives. Der er ingen tab overhovedet – det hænger sammen med statsgarantien – så jeg synes, der er al mulig grund til at prøve den forhandling

med bankerne og dermed sikre de uddannelsessøgende bedre vilkår, end tilfældet er i dag.

En sag, som ikke direkte er knyttet til lovforslaget her, men alligevel har sammenhæng med det, og som også blev rejst af det radikale venstre ved førstebehandlingen, er den forholdsvis store gruppe af unge, som søger de frie skoler. Vi har det, vi kalder højskoleordningen, som også sikrer en statsstøtte til de elever. Jeg har spurgt ministeren tidligere, om man er indstillet på at forbedre vilkårene her. Jeg er klar over, at der er sat et udvalgsarbejde i gang, men spørgsmålet er altså, om der ikke helt aktuelt er brug for en forbedring af vilkårene på dette område. Sagen er jo, at netop her er der tale om en direkte reduktion af statsstøtten til de frie skoler. Med den indstilling, som vi ellers ved gør sig gældende såvel i socialdemokratiet som i venstre, og som vi altså her i det radikale venstre også fører frem, så synes jeg, der skulle være gode muligheder for at finde udvej for en forbedring af statsstøtten gennem højskoleordningen til glæde for de elever, som søger den vej rundt. Jeg spørger også her ministeren, om hun er indstillet på at fremme den sag.

Om ændringsforslagene: det radikale venstre kan som sagt støtte det konservative ændringsforslag nr. 2, hvor man opererer med rentelette statslån. Nu lagde jeg mærke til, at fru Gerda Møller her sagde, at det skulle være de statsgaranterede banklån – eller en del af dem – der skulle konverteres til rentesikrede statslån. Det er sagt lidt anderledes, end det står i betænkningen; jeg har forstået, at man der nærmere ønsker at begrænse stipendieandelen ved i stedet for at give rentelette statslån. Lige netop den problematik er det radikale venstre betænkelig ved, men at føre begrebet ind i lovgivningen er vi tiltalt af, og derfor kan vi støtte det ændringsforslag.

De øvrige ændringsforslag vil vi stemme imod, ikke fordi vi ikke er enige med f. eks. retsforbundet om, at forældreafhængigheden bør gøres aktuel allerede fra 18 års alderen, men alle ved jo, at det ikke er økonomisk muligt på nuværende tidspunkt at tage et så stort skridt, og derfor kan vi ikke støtte det. Men vi er enige i, at vi må, som også forslaget her i øvrigt bygger på, aftrappe forældreafhængigheden ned til det 18. år.